

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/392/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214209496
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7214209496.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Olgy Mičietovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu X. R., C.. XX.X.XXXX, I., U. XX proti žalovanej Slovenskej sporiteľni, a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zast. Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s.r.o., Košice - Staré Mesto, Bočná 10, IČO: 36 863 017, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II 36C/63/2014-232 z 29. januára 2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch I. a III.
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (v ďalšom „súd prvej inštancie“ prípadne „súd“) predmetným rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 198,- eur istiny (výrok I.), žalobu o zaplatenie 160,80 eura istiny zamietol (výrok II.) a rozhodol o povinnosti žalovanej nahradiť trovy konania žalobcu v rozsahu 10,36 % (výrok III.).

2. Rozhodol tak o návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal zaviazať žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia: 39,- eur prijatého ňou za spracovateľský poplatok úverovej zmluvy č. 0660313010, 13,24 eura prijatých ňou ako spracovateľský poplatok úverovej zmluvy č. 0660225002, 99,- eur ako poplatku prijatého za vyčíslenie zostatku úverovej zmluvy č. 0660313010, 99,- eur prijatých žalovanou ako poplatku za vyčíslenie úverovej zmluvy č. 0660225002, 62,79 eura prijatých žalovanou ako súčet mesačných poplatkov za správu úveru č. 0660313010 a 45,77 eura prijatých žalovanou ako súčet mesačných poplatkov za správu úveru č. 0660225002.

3.1. V odôvodnení rozsudku súd o.i. uviedol, že žalobca uzavrel so žalovanou dve zmluvy o splátkovom úvere: a to 2.11.2010 zmluvu č. 0660313010 a 13.9.2010 zmluvu č. 0660225002, pričom nárok žalobcu zo zmluvy č. 0660313010 predstavujú ním zaplatené poplatky: spracovateľský poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 39,- eur, poplatok za vyčíslenie zostatku úveru vo výške 99,- eur a poplatky za vedenie úverového účtu vo výške 62,79 eura (21 mesiacov po 2,99 eura). Nároky žalobcu zo zmluvy č. 0660225002 predstavujú ním zaplatené poplatky: spracovateľský poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 13,24 eura, poplatok za vyčíslenie zostatku úveru vo výške 99,- eur a poplatky za vedenie úverového účtu vo výške 45,77 eura (23 mesiacov po 1,99 eura).

3.2. Žalovaná navrhla žalobu ako neodôvodnú zamietnuť, na odôvodnenie ktorého návrhu tvrdila, že žalobca dostatočne svoj nárok neodôvodnil a ani nepreukázal zaplatenie ním uplatneného bezdôvodného obohatenia. Zaplatené spracovateľské poplatky za uzavretie úverov ako i poplatky za vedenie úverových účtov, tvrdila, že boli v zmluve riadne dohodnuté. Poplatky za vyčíslenie zostatkov úverov mala žalovaná za opodstatnené z dôvodu, že boli v zmluvách dohodnuté v príslušnom

Sadzobníku poplatkov (platnom od 18.8.2012), ktorý je súčasťou úverových zmlúv a to podľa bodov 2 článok II. príslušných zmlúv. Poukázala na to, že išlo o vyúčtovanie zostatkov úverov do budúcnosti, žalobca poplatky zaplatil a nijako ich u nej nerozporoval. Vzniesla i námietku premlčania.

3.3. Ako nesporné vyhodnotil súd skutočnosti, že žalobca ako dlžník a žalovaná ako veriteľka uzavreli úverové zmluvy - zmluvy o splátkovom úvere č. 0660313010 dňa 2.11.2010 a č. 0660225002 dňa 13.9.2010, ktoré sú spotrebiteľskými zmluvami. Ako sporné a pre svoje rozhodnutie podstatné vymedzil súd otázky: 1. či žalobca skutočne zaplatil žalovanej ním uplatnené poplatky, 2. či boli správne určené ročné percentuálne miery nákladov v uzavretých zmluvách, 3. či sú dohody strán sporu o zaplatenie spracovateľských poplatkov za uzavretie zmlúv v súlade so zákonom, 4. či sú dohody o platení poplatkov za vedenie úverových účtov v súlade so zákonom, 5. či si žalovaná uplatnila nárok na zaplatenie poplatkov za vyúčtovanie zostatkov úverov v súlade so zákonom, resp. so zmluvou a 6. či došlo k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Pokiaľ sa týka otázky zaplatenia poplatkov, uzavrel ju súd tak, že žalobca všetky predmetné poplatky žalovanej naozaj zaplatil. Zaplatenie spracovateľských poplatkov za uzavretie zmlúv mal súd za plne v súlade so zákonom, pretože si zmluvné strany ich zaplatenie platne dohodli v úverových zmluvách (body 1. článok I. zmlúv) a poplatky boli dohodnuté v súlade s § 499 Obchodného zákonníka. Dohody o platení poplatkov (uplatnené v sumách 62,79 eura a 45,77 eura; pozn. odvolacieho súdu: súd nesprávne uviedol sumu poplatkov 62,74 eura) za vedenie úverových účtov mal súd taktiež za dohody v súlade so zákonom, pretože si ich zaplatenie strany platne dohodli v príslušných úverových zmluvách (body 1. článok I. zmlúv), v ktorom čase uzavretia zmlúv zákon nezakazoval možnosť dohody o platení takýchto poplatkov. Na tom základe súd nepovažoval zaplatenie sumy 160,80 eura (spracovateľské poplatky 13,24 eura a 39,- eur a poplatky za vedenie účtov 62,79 eura a 45,77 eura) za bezdôvodné obohatenie žalovanej, pretože išlo o plnenie žalobcu v prospech žalovanej na základe platných zmluvných dohôd. Výrokom II. rozsudku ohľadom týchto nárokov preto žalobu ako neoprávnenú zamietol.

3.4. Pokiaľ sa týka nároku v časti o zaplatenie 198,- eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého žalovanej na tom základe, že jej žalobca zaplatil 22.8.2012 sumu 2 x 99,- eur, ňou požadovanú ako poplatok za vyčíslenie zostatkov úverov, mal súd nárok žalobcu za dôvodný. Uviedol, že žalovaná zaplatenie poplatkov za vyčíslenie zostatkov úverov odôvodňovala tým, že súčasťou úverových zmlúv podľa článkov II. Záverečné ustanovenia, bod 2 oboch zmlúv, bol aj Sadzobník poplatkov, pričom tvrdila, že nárok na predmetné poplatky mala podľa sadzobníka platného od 18.8.2012 (strana 29 - položka 13 Ostatné poplatky). Uviedol, že žalobca predložil ako súčasť zmlúv Sadzobník poplatkov a náhrad SLSP, platný od 1.7.2010, z obsahu ktorého je zrejmé, že neobsahuje žiaden poplatok za vyčíslenie, resp. že poplatok za vydanie potvrdenia v súvislosti s úverom na žiadosť klienta je v sadzbe 0 eur (viď č.l. 95 spisu - Ostatné služby). Súd nemal za preukázané, že by sa strany boli dohodli na zmene uzavretých zmlúv v súvislosti s prijatím nového Sadzobníka žalovanej (platného od 18.8.2012), a teda súčasťou úverových zmlúv bol pôvodne platný sadzobník (platný od 1.7.2010). Žalovaná preto nemala právo na vyrubenie poplatkov za vyčíslenie úverov 2 x 99,- eur, ktoré poplatky jej žalobca zaplatil 22.8.2012, pretože podľa pôvodného a platného sadzobníka, na takéto poplatky žalovaná nemala nárok, nakoľko takéto úkony boli dohodnuté bezodplatne (sadza 0 eur). Pokiaľ žalobca zaplatil na základe žiadosti žalovanej celkom sumu 198,- eur za vyhotovenie potvrdení ohľadne úverov, vyhodnotil súd takéto plnenie ako bezdôvodné obohatenie v prospech žalovanej, pretože sa jednalo o plnenie bez právneho dôvodu. Toto obohatenie je žalovaná povinná žalobcovi vydať podľa § 456 Občianskeho zákonníka.

V súvislosti s námietkou premlčania uviedol, že nedošlo do dňa podania žaloby k uplynutiu subjektívnej dvojročnej a ani objektívnej trojročnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka), keďže žalobca predmetné poplatky zaplatil 22.8.2012, pričom žaloba bola podaná 1.4.2014.

3.5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa zásady úspechu vo veci a priznal žalobcovi nárok vo výške 10,36 %.

4.1. Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, ktoré doručila súdu elektronicky dňa 1.4.2020. Odvolaním napadla rozsudok v rozsahu jeho výrokov I. a III. Právne odôvodnila podanie odvolania dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b/, resp. d/ CSP a písm. f/ a h/ CSP.

4.2. K skutkovému stavu týkajúcemu sa ňou napadnutej časti rozsudku tvrdila, že žalobca požiadal 22.8.2012 o vyčíslenie zostatkov jeho záväzkov zo zmlúv o splátkovom úvere, nešlo však o vyčíslenie k aktuálnemu dňu (ku dňu podania žiadosti), ale ku dňu individuálne ním zvolenému (v danom prípade 11.9.2012) a za každý z týchto úkonov bol mu vyúčtovaný poplatok vo výške 99,- eur na základe Sadzobníka poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s., platného od 18.8.2012, ktoré poplatky žalobca po vystavení potvrdení toho istého dňa zaplatil. Záver súdu, že takéto poplatok nebol v zmluvách,

resp. v Sadzobníku poplatkov platnom od 1.7.2010 dohodnutý, označila za „značne problematický“ a odporujúci listinnému dôkazu - Sadzobníku 2010, keďže na jeho základe bolo možné účtovať „poplatok za zmenu zmluvných podmienok úveru a iné úkony súvisiace s úverom vyvolané klientom“ vo výške 35,- eur, a teda podľa nej bol daný dôvod prinajmenšom na čiastočné zamietnutie nároku žalobcu.

4.3. Tvrdila, že sa súd v odôvodnení dostatočne nevyporiadal s jej obranou o tom, že vyčíslenie zostatku úveru k určitému budúcemu časovému okamihu nebolo zmluvnou službou z uzavretých zmlúv o splátkovom úvere a banka si poskytnutím takejto informácie dlžníkovi neplnila žiadnu zákonnú ani zmluvnú povinnosť; dlžník na jej poskytnutie nemal právny nárok. Nejednalo sa, uviedla, o žiaden osobitne chránený informačný záujem dlžníka, ale výlučne o úkon ním vyvolaný - jeho žiadosťou a jeho vlastnými potrebami. Akcentovala, že nešlo o vyčíslenie zostatku k aktuálnemu dňu; keby dlžník bol požiadal o takúto informáciu, bola by mu poskytnutá bez akéhokoľvek poplatku, pričom odkázala na stranu 30 Sadzobníka 2012 „Štandardné potvrdenia k úverom ...“. Nemala za daný žiaden dôvod, aby sa posudzovala taká špecifická žiadosť, bezprostredne nesúvisiaca s úverom a jeho plnením, ako zmluvná podmienka zmluvy o splátkovom úvere. Naopak, tvrdila, že sa jedná o samostatnú službu banky, za ktorú je účtovaný osobitný poplatok. Mala za preukázané, že na spoplatnenie predmetného úkonu bol dlžník výslovne upozornený vo formulári žiadosti o poskytnutie príslušného vyčíslenia. Podľa žalovanej súd právne pochybil, keď vyhodnotil špecifickú službu vyčíslenia zostatku úveru do budúcnosti, ako zmluvnú podmienku uzavretých zmlúv o splátkovom úvere, a z absencie výslovného dojednania v čase uzavretia zmlúv vyvodil záver o bezzákladovosti korešpondujúceho poplatku. Mala za to, že navyše sa súd nijako relevantne nevyporiadal s jej zásadnou obranou o právnej povahe dotknutého poplatku, preto jeho rozhodnutie trpí aj vadou arbitrárnosti.

4.4. Za druhý dôvod, pre ktorý rozsudok v napadnutej časti nemôže obstať, uviedla, že je výluka z prieskumu spotrebiteľskej prijateľnosti. Citovala § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a článok 4 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a mala za to, že súdom preskúmaná „zmluvná podmienka“ mala nepochybne charakter cenového dojednania (išlo o poplatok za službu vyčíslenia zostatku úveru do budúcnosti), pritom v prostredí trhových ekonomík, uviedla, že nemôže byť úlohou súdov, aby paternalistickými zásahmi do súkromnoprávných vzťahov oktrojovali výšku odplát za dodávané tovary alebo poskytované služby.

4.5. Navrhla, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná jej proti žalobcovi právo na náhradu trov konania.

5. Žalobca sa k odvolaniu, ktoré mu bolo doručené, nevyjadril.

6. Nakoľko mal odvolací súd za dôležité vyjadrenie žalobcu, uložil uznesením 5Co/236/2019-275 z 9.8.2019 súdu prvej inštancie povinnosť vyzvať žalobcu, aby sa jednoznačne vyjadril k odvolaniu a podrobne popísal ako došlo k zmluve a či bol upozornený vopred na zaplatenie poplatkov 160,80 eura.

7. Podaním z 9.10.2019 žalobca na základe jemu doručenej výzvy oznámil, že v pobočke žalovanej požiadal o vyčíslenie zostatkov k obom úverom ku dňu 22.8.2012, kedy ich chcel zaplatiť hneď v ten deň. Pani mu však povedala, že musí predtým „vložiť“ dlžnú sumu 198,- eur na účet“ a až tak dostane vyčíslenia. Slová „dlžná suma“ mu navodili dojem, že má na účte nedoplatok, nijako ho neinformovali, že sú to poplatky. Sumu 198,- eur teda vložil a dostal vyčíslenia. Následne mu pani povedala, aby si zvolil dátum, dokedy tie zostatky uhradí, ktorý si zvolil. Uviedol, že v čase podpisovania žiadosti o vyčíslenie netušil, že „to sú vlastne poplatky tých 99 + 99 eur“ a mal za to, že bola zneužitá jeho právna neznalosť a úmyselne mu žalovaná zamenila neplatenú službu za platenú službu. Na pojednávaní dokonca zistil, že tieto poplatky 99,- + 99,- eur mu žalovaná vyrubila a strhla podľa cenníka pre úvery na bývanie, namiesto cenníka pre spotrebné úvery, kde by to malo byť 35,- + 35,- eur. Mal za to, že ho žalovaná oklamala tým, že mu zamenila neplatenú službu za spoplatnenú a tiež, že ich vyrubila z nesprávneho cenníka. Žiadal súd, aby mu žalovaná tieto poplatky vrátila.

8.1. Podanie žalobcu bolo doručené žalovanej, ktorá sa k nemu nevyjadrila.

8.2. Žalovaná až dňa 4.3.2021 predložila bez vyzvania súdom vyjadrenie, v časti II. ktorého najmä zotrvala na svojej odvolacej argumentácii tvrdiac, že sa súd prvej inštancie nevyporiadal najmä so zásadnou otázkou nutnosti rozlišovania medzi štandardnou službou poskytnutia informácie dlžníkovi o aktuálnom zostatku jeho úveru, za ktorú by mu nebol účtovaný žiaden osobitný poplatok a neštandardnou službou poskytnutia príslušnej informácie k určitému budúcemu dňu, ktorá bola spojená s poplatkom uplatneným voči žalobcovi a na vrátenie ktorého ju - žalovanú zaviazal napadnutý výrok rozsudku súdu. Mala za nepodložené a nepreukázané obvinenia žalobcu, že bol zamestnankyňou banky

zavedený v záležitosti podmienok príslušného poplatku. Mala za preukázané, že bol žalobca vo formulári žiadosti o poskytnutie vyčíslenia zostatku úveru explicitne upozornený, že ide o službu spoplatnenú v zmysle platného sadzobníka poplatkov Slovenskej sporiteľne, a.s. Znenie sadzobníka platné v rozhodujúcom čase, tvrdila, že bolo žalobcovi k dispozícii v každej pobočke banky a aj na webovom sídle a žalobca netvrdil a nepreukázal, že by bol príslušný údaj pre neho nezistiteľný. V časti III. vyjadrenia žalovaná akcentovala aj odvolaciu námietku, že vyhovenie žalobe je výsledkom neprípustného prieskumu spotrebiteľskej prijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá je cenovým dojednaním a v prípade ktorej je teda prieskum primeranosti výslovne vylúčený. Odvolala sa na článok 4 ods. 2 Smernice 93/13/EHS a na bod 19. odôvodnenia tejto smernice. Mala preto postup súdu prvej inštancie za taký, ktorým súd pochybil, keď dojednanie o poplatku za vyčíslenie zostatku úveru do budúcnosti podrobil spotrebiteľskému prieskumu a vyvodil z neho záver o jeho neprijateľnosti, tvrdila, že išlo úplne zjavne o cenové dojednanie - dojednanie o odplate za poskytnutie služby, na ktoré sa vzťahovala vylúčka z prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zák. Citujúc zo strany 1 žaloby mala žalovaná za to, že sa žalobca domáhal výslovne prieskumu neprijateľnosti zmluvnej podmienky tvrdiac, že podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. sú poplatky neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom k žiadnej zmene žaloby, resp. jej skutkového základu postupom podľa § 140 CSP nikdy nedošlo. Tvrdila, že ani nikdy súdom prvej inštancie nebola relevantne vyzvaná na vyjadrenie k akémukoľvek inému prieskumu príslušnej cenovej podmienky. Sumarizujúc uvedené konštatovala, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu nemôže obstať, keďže žalobcom požadovanému prieskumu na základe § 53 ods. 1 Obč. zák. bráni explicitná zákonná prekážka, že išlo o cenové dojednanie a žiaden iný prieskum nebol súdom relevantne indikovaný a ani jej k prípadnému inému prieskumu nebola vytvorená príležitosť na adekvátnu procesnú reakciu. Zotrvala na návrhu, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu.

9.1. Žalobca v replike na dopĺňacie vyjadrenie žalovanej zotrval na svojom stanovisku, podľa ktorého, keď mu pani v banke povedala koľko musí vložiť na účet, považoval to za podmienku na to, aby dostal vyčíslené zostatky. Dôveroval banke a urobil čo bolo potrebné. Cenník poplatkov mu nebol žalovanou ponúknutý. Navyše poplatok 2 x 99,- eur patril v tom čase za vyčíslenia za úvery na bývanie, on žiadal vyčíslenie spotrebného úveru, za vyčíslenie ktorých bol poplatok v cenníku 35,- eur, takže aj tu ho banka oklamala. Na dôvažok, v pomere k výške zostatkov oboch úverov, to bol úžernický poplatok 2 x 99,- eur.

9.2. Repliku žalobca doplnil ďalším vyjadrením, v ktorom na námietku žalovanej v jej dopĺňacom vyjadrení, prečo si namieste nepozrel cenník, ktorý má každá pobočka na požiadanie k dispozícii, uviedol, že mu „pani povedala, že mu zostatky úverov vydá až vtedy, keď vloží na účet 198,- eur“. Až keď vložil na účet túto sumu, boli mu vydané zostatky spotrebných úverov. K ďalšej námietke žalovanej argumentujúcej, že si nepozrel cenník a nevybral si alternatívu, kde by mal službu zadarmo, uviedol, že nemal ako vedieť, že sú to poplatky, keď ho na to pani neupozornila, a teda nemal potrebu porovnávať ceny v cenníku, aby mal čo najlacnejšiu službu. Uviedol, že ho „pani“ neoboznámila s takou možnosťou a rovno mu nahodila aj najdrahšiu variantu. Navyše, tvrdil (opakovane), že cena jedného vyčíslenia k spotrebnému úveru bola 35,- eur a on v skutočnosti za dve vyčíslenia zaplatil 198,- eur, ako za vyčíslenie zostatku úveru na bývanie.

10. Výrok II. rozsudku odvolaním napadnutý nebol, a teda nadobudol právoplatnosť.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po preskúmaní splnenia podmienok prípustnosti odvolacieho konania zistil, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné. Následne prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správne a ako také ho preto potvrdil.

12.1. Odvolateľka vo veci uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Odvolací súd po preskúmaní obsahu odvolania konštatuje, že odvolateľka presne nešpecifikovala jednotlivé odvolacie dôvody, resp. v podanom odvolaní neodôvodnila samostatne existenciu každého uplatneného odvolacieho dôvodu.

12.2. Odvolací súd tak len vo všeobecnosti uvádza, že nezistil z obsahu súdneho spisu taký procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým by bolo znemožnené strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ani z obsahu odvolania

nevyplýva, v čom by namietaná procesná vada mala spočívať a preto odvolací súd konštatuje, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP nie je daný.

12.3. Rovnako nie je daný ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, ktorý spočíva v existencii inej vady, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolateľka nijakým spôsobom nešpecifikovala túto inú procesnú vadu a odvolací súd existenciu takejto procesnej vady nezistil.

13. Ak by prípadná procesná vada alebo iná vada konania mala spočívať v tom, že sa podľa žalovanej žalobca v žalobnom návrhu domáhal výslovne prieskumu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, pričom nikdy nedošlo k žiadnej zmene žaloby, resp. jej skutkového základu podľa § 140 CSP a ani nikdy nebola súdom vyzvaná na vyjadrenie k akémukoľvek inému prieskumu príslušnej cenovej podmienky, odvolací súd len okrajovo uvádza (podrobnejšie vysvetľuje v ďalšom), že súd prvej inštancie vôbec neposudzoval otázku (ne)prijateľnosti zmluvnej podmienky poplatkov za vyčíslenie zostatkov úverov. Je potrebné uviesť i, že sa v žiadnom prípade nejednalo o zmenu žaloby, nakoľko predmetom konania na základe žalobného návrhu žalobcu bol jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré tvrdil, že vzniklo žalovanej tým, že sa jednalo v konkrétnom prípade poplatkov za vyčíslenie zostatkov úverov o nezákonnú požiadavku žalovanej pre vydanie súhlasu na predčasné ukončenie úverových zmlúv žalobcom.

14. Tak dôvody odvolania podaného žalovanou, ako aj jej následné vyjadrenie vyznievajú pre odvolací súd tak, že žalovaná prehliadla, resp. prehliada dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie nároku žalobcu v časti vyhovel. Z odôvodnenia rozsudku je pritom celkom zreteľné, že súd mal nárok žalobcu v časti o zaplatenie 198,- eur za dôvodný titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Obč. zák., ktoré vzniklo žalovanej na jeho úkor na základe plnenia bez právneho dôvodu a to úhradou žalobcu dňa 22.8.2012 sumy 2 x 99,- eur, ktorú žalovaná požadovala ako poplatky za vyčíslenie zostatkov úverov, ktoré poplatky neboli platne dohodnuté. Práve záver súdu, že nebola preukázaná dohoda o poplatku bol dôvodom, pre ktorý súd poplatky posúdil ako nedôvodné. Súd neprijateľnosť poplatkov neposudzoval.

15. S odôvodnením napadnutého rozsudku sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a v tej súvislosti k nedôvodnosti námietok žalovanej, odvolací súd dopĺňa a k námietkam jednotlivo uvádza:

16. Pokiaľ sa týka skutkového stavu v súvislosti so spornými poplatkami za vyčíslenie zostatkov úverov, žalovaná v odvolaní zdôrazňovala, že žalobca požiadala 22.8.2012 o vyčíslenie zostatkov jeho záväzkov z úverových zmlúv, nie však k aktuálnemu dátumu, ale ku dňu individuálne ním zvolenému. Tento moment ani nebol sporný, pretože z vyžiadaného vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že síce dňa 22.8.2012 v pobočke žalovanej sprvoti/najskôr požiadala o vyčíslenie zostatkov úverov k uvedenému dňu návštevy, kedy ich chcel zaplatiť, pričom ale mal byť informovaný žalovanou (jej zamestnankyňou), že musí predtým vložiť dlžnú sumu 198,- eur na účet a až tak dostane vyčíslenia. Tvrdil, že nebol informovaný o tom, že sú to poplatky. Až keď sumu 198,- eur vložil, bol vyzvaný, aby si zvolil dátum, dokedy zostatky uhradí a dostal vyčíslenia. Je teda faktom, že na základe komunikácie so žalovanou, zaplatením sumy poplatkov, požiadala žalobca v skutočnosti o vyčíslenie zostatkov úverov do budúcnosti.

17.1. Avšak odvolací súd tieto okolnosti v skutkovom stave (k akému dňu žalobca žiadal vyhotoviť vyčíslenie zostatkov) ani nepovažuje za podstatné, vzhľadom na absenciu v danom prípade akéhokoľvek právneho podkladu pre vyrubovanie takých poplatkov vo všeobecnosti (za vyčíslenie zostatkov úverov), a teda i pre vyčísl'ovanie zostatku do budúcnosti.

17.2. Odvolací súd je plne v zhode s právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 31. odôvodnenia rozsudku, a to, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa strany boli dohodli na zmene uzavretých zmlúv v súvislosti s prijatím nového sadzobníka platného od 18.8.2012, a teda, že súčasťou úverových zmlúv bol pôvodne platný sadzobník, platný od 1.7.2010, podľa ktorého žalovaná nebola oprávnená vyrubiť poplatky za vyčíslenie úverov 2 x 99 eur, pretože podľa pôvodného a stále platného sadzobníka žalovaná na takéto poplatky nemala nárok, nakoľko úkony vyčíslenia zostatkov boli dohodnuté bezodplatne (sadzba 0 eur).

18. Pokiaľ žalovaná v odvolaní tento záver súdu označila za „značne problematický“ a odporujúci Sadzobníku 2010, tvrdiac, že na jeho základe bolo možné účtovať „poplatok za zmenu zmluvných podmienok úveru a iné úkony súvisiace s úverom vyvolané klientom“ vo výške 35,- eur, žalovaná tento

argument neuviedla v konaní pred súdom prvej inštancie, ale až v odvolaní, čo nie je prípustné a preto naň ani odvolací súd neprihliadol. Okrem toho žalovaná takýto poplatok (za zmenu zmluvných podmienok úveru) žalobcovi ani nevyrubila.

19. Záver súdu prvej inštancie, že nedošlo k zmene uzavretých zmlúv v súvislosti s prijatím nového sadzovníka žalovanej, má odvolací súd za správny a postačujúci na priznanie žalobného nároku žalobcovi. Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť iba písomne. V danom prípade nebolo preukázané uzavretie akejkoľvek dohody medzi žalobcom a žalovanou o zmene písomných zmlúv, ktorých súčasťou bol i sadzovník (platný v čase uzavretia zmlúv). Ani jedna zo zmlúv neobsahuje dohodu strán o tom, že žalovaná je oprávnená meniť sadzovník a žalobca s prípadnou takou zmenou sadzovníka vopred súhlasí. Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere ani neboli súčasťou zmlúv a ani neboli žalobcom podpísané.

20. Preto odvolacie námietky žalovanej argumentujúcej aj vo vyjadrení z 3.3.2021, pokiaľ sa týka otázky dôvodnosti poplatkov za vyčíslenie zostatkov úverov, nutnosťou rozlišovania medzi štandardnou službou a neštandardnou službou a akcentujúcej, že vyhovie žalobe je výsledkom nesprávneho prieskumu spotrebiteľskej prijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá je cenovým dojednaním, sú z hľadiska dôvodu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý svoje rozhodnutie založil na tej preukázanej skutočnosti, že si strany taký poplatok, ako žalovaná žalobcovi vyúčtovala, nedohodli, a teda žalovaná na taký poplatok nemala nárok, právne irelevantné.

21. Nie je možné sa stotožniť ani s názorom žalovanej, že požiadavka žalobcu na vyčíslenie zostatkov úverov k určitému budúcemu dňu nesúvisí s úverovými vzťahmi založenými zmluvami o úveroch. Žalobca požiadal žalovanú o vyčíslenie zostatkov úverov, aby ich mohol predčasne zaplatiť. O tom napokon strany uzavreli 22.8.2012 dohodu, označenú ako Súhlas Slovenskej sporiteľne s predčasným splatením úveru alebo jeho časti mimoriadnou splátkou, ktoré tlačivo je oboma stranami podpísané, do ktorej dohody strany uviedli údaje o konkrétnom úvere, a teda vyčíslenie jednoznačne súviselo so zmluvným vzťahom. Žalovaná si v týchto dohodách uplatnila i „poplatky za mimoriadnu splátku“ vo výške 10,79 eura, resp. 9,81 eura, aj ktoré poplatky žalobca v rámci „výšky pohľadávky alebo jej časti“, 1.090,50 eura, resp. 991,74 eura žalovanej napokon zaplatil (evidentne nad rámec výšky mimoriadnej splátky a popri poplatkoch 2 x 99 eur). K tvrdeniu žalovanej, že na spoplatnenie úkonu banky, za ktorý je účtovaný osobitný poplatok bol žalobca výslovne upozornený vo formulári žiadosti o poskytnutie príslušného vyčíslenia, súd uvádza, že žalovaná tento formulár na preukázanie svojho tvrdenia nepredložila; samotné vyhotovenia potvrdení „Potvrdenie o vyčíslení zostatku úveru do budúcnosti“ obsahujú len vopred naformulovaný súhlas žalobcu ako žiadateľa, podaním potvrdenia súhlasí, že banka si za vyhotovenie potvrdenia účtuje poplatok v zmysle platného sadzovníka poplatkov. Ani výška poplatku ani odkaz na konkrétnu položku sadzovníka však uvedené neboli.

22. Okrem toho, v podstate už navyše, keďže odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že nedošlo v danom prípade k dohode o zmene zmluvy a k platnému dohodnutiu poplatku za vyčíslenie zostatkov úverov, sa žiada doplniť, že nedá sa neveriť argumentácii žalobcu, že ak by bol v pobočke banky riadne informovaný o zmene poplatkovej koncepcie banky, podľa ktorej pre vyčíslenie zostatku úveru k aktuálnemu dňu poplatok nebol stanovený, ale pre vyčíslenie zostatku úveru do budúcnosti bol novým sadzovníkom stanovený poplatok (99 eur), potom za takej situácie bol by sa mohol rozhodnúť a žiadať o vyčíslenie k aktuálnemu dňu alebo prísť do pobočky práve v ten deň, kedy zostatky úverov chcel uhradiť, a práve tak by sa bol aj rozhodol, aby sa vyhol bankou požadovanému poplatku, čo vytvára pochybnosti o riadnom informovaní žalobcu a čestných úmysloch banky, už aj vzhľadom na to, že žalobca bol v pobočke banky 22.8.2012 a nový sadzovník vstúpil do platnosti 18.8.2012.

23. Napokon pokiaľ sa jedná o námietku žalovanej - výluky z prieskumu spotrebiteľskej prijateľnosti poplatku, je zrejmé z dôvodov rozsudku, že súd prvej inštancie neposudzoval otázku (ne)prijateľnosti poplatku na vyčíslenie zostatku úveru do budúcnosti, pretože nebola preukázaná ani len danosť takejto zmluvnej podmienky v posudzovaných zmluvách, ale rozhodol o nároku žalobcu vychádzajúc zo záveru, že poplatok, aký banka žalobcovi vyrubila, nebol medzi nimi platne dohodnutý.

24. Je zrejmé, z uvedeného, že odvolací súd nezistil ani danosť odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd v danom prípade zobral do úvahy len skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného

dokazovanie a zároveň neprihliadol na žiadne iné, ktoré by boli nepreukázané) a § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (zistený skutkový stav správne právne posúdil) a preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., napadnutom odvolaním podaným žalovanou, ako vecne správny potvrdil.

25. Odvolanie žalovanej smerovalo aj proti výroku III. o nároku na náhradu trov konania, ktorý je výkonom súvisiacim. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie správne rozhodol podľa zásady úspechu vo veci zohľadniac pomer úspechu a neúspechu strán sporu. Keďže, jednak odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom meritórnom výroku I. potvrdil, a jednak ani nevidí žiadnu nesprávnosť výroku III., preto aj tento súvisiaci výrok ako správny potvrdil.

26. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 261 ods. 1 CSP rozhodol odvolací súd i o trovách odvolacieho konania, a to podľa § 255 CSP mal by žalobca právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu v odvolacom konaní vznikli, avšak ani z obsahu spisu žiadne takéto trovy nevyplývajú a ani žalobca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, preto odvolací súd o trovách rozhodol tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal.

27. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 6. mája 2021 o 9:00 hod. v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach, č.dv. 215, o ktorej skutočnosti bol vopred vyvesený oznam na úradnej tabuli a zároveň zverejnený na webovej stránke tunajšieho súdu dňa 19.4.2021. Zároveň bola žalovaná prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne, ktorá požiadala, aby jej súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku, o týchto skutočnostiach osobitne elektronicky informovaná. Správa je bola doručená uplatnením fikcie doručenia, uplynutím úložnej lehoty dňa 5.5.2021.

28. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).